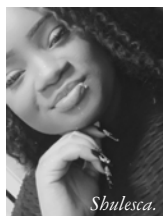

SHULESCA'S NIGHT WERD VERMOORD

'IK ZAG DE
NIEUWSBERICHTEN,
MAAR HAD GEEN
IDEE DAT HET OM
ROSLENY GING'

Als de nicht van Shulesca (23) zes jaar geleden wordt doodgeschoten, stort haar wereld in. Waarom is Rosleny vermoord en door wie? Shulesca zet zich vanaf dat moment in om de dader te vinden. 'Ik blijf strijden voor gerechtigheid, het is het enige wat ik nog wat haar kan doen.'

TEKST RENÉE BROUWER

Shulesca: “Het was een ochtend zoals vele anderen, die donderdag 17 november 2016. Ik was zestien en maakte me klaar om naar school te gaan. Op de achtergrond had ik de Amsterdamse stadszender AT5 aanstaan. Af en toe keek ik afwezig naar het nieuws. Blijkbaar was er net een 28-jarige vrouw doodgeschoten in Amsterdam. Wat erg, dacht ik nog.

Maar helaas gebeurde het vaker. Er waren in die tijd regelmatig schietpartijen in de stad, en om heel eerlijk te zijn, keek ik er niet eens meer van op. Al snel verliet ik mijn huis om aan mijn dag te beginnen. In de metro naar school zag ik op mijn telefoon nog meer nieuwsberichten over de gebeurtenis voorbijkomen, maar eigenlijk ging het allemaal een beetje langs me heen. Het voelde als ‘een-ver-van-mijn-bed-show’. Zoiets gebeurde alleen bij anderen, niet bij iemand die ik kende. Eenmaal thuis van school belde mijn zusje me. Ik was net begeleid op mezelf gaan wonen en we belden regelmatig met elkaar. Met een trillende stem zei mijn zusje dat ze me iets moest vertellen. Onze nicht Rosleny was dood, ze was die ochtend doodgeschoten terwijl ze op de fiets zat. In shock hoorde ik het aan. Terwijl ik in een flits teruggedacht aan de nieuwsberichten waar ik ’s ochtends doorheen had gescrold, begon ik te trillen. Mijn hart bonkte in mijn keel en het enige wat ik wist te zeggen, was: ‘Ik bel je zo terug.’ Nadat ik had opgehangen, stortte ik in. Letterlijk, ik zakte zo op de grond, alsof ik opeens geen benen meer had. Was Rosleny de vrouw waar het in het nieuws steeds over ging? Opeens dacht ik aan het bruggetje waar het volgens alle artikelen gebeurd was. Dat was maar vijf minuten fietsen van mijn huis. Hoe kon het dat er zoiets vreselijks was gebeurd, terwijl ik zo dichtbij was geweest? Waarom was het überhaupt gebeurd? Wie had Rosleny dit willen aandoen? Mijn lieve, sociale en spontane nicht die altijd voor iedereen klaarstond en een geweldige moeder was voor haar dochter. Ik kon het gewoon niet geloven. In welke verschrikkelijke nachtmerrie was ik beland?”

TERUG NAAR DE BRUG

“Dezelfde avond kwamen we met de hele familie samen. We zijn heel hecht en waren nog niet zo geleden ook mijn oma en mijn oom verloren. We waren allemaal gebroken van het

nieuws. Het ergste vond ik dat Rosleny’s dochter niet bij ons was. De politie had haar ’s middags van school opgehaald en voor haar eigen veiligheid ondergebracht bij een spoedpleeggezin. Iets wat wij als familie maar moeilijk konden begrijpen. Oké, het was niet duidelijk waarom Rosleny was doodgeschoten. En ook niet waarom het vlak na het wegbrengen van haar dochter was gebeurd. Misschien liep ze wel gevaar, maar haar moeder was net dood, dan moest ze toch in ieder geval bij haar familie zijn? Ik vond het echt een vreselijke gedachte dat ze bij onbekenden zat.

Omdat we ons compleet machteloos voelden, besloten we met z’n allen naar de brug te gaan waar Rosleny was vermoord. Ik had online al foto’s van de plek gezien. Daar was Rosleny’s fiets duidelijk op de grond zichtbaar, maar toen wij er waren, was alles helemaal opgeruimd en schoongemaakt. Zelfs haar fiets was weg. Alsof er niks was gebeurd. Het gekke is dat ik nu maar weinig kan terughalen van dat moment op die brug. Ik weet alleen nog dat ik daar stond en me voorstelde hoe het voor Rosleny moest zijn geweest toen ze op de fiets totaal onverwachts werd neergeschoten. Wat zou er door haar heen zijn gegaan?”

DRIE BELOFTES

“Gelukkig kwam Rosleny’s dochter (toen zes, nu elf jaar, red.) de volgende dag weer thuis. Het was heel emotioneel om haar te zien en in onze armen te sluiten. Dat arme meisje, ik had zo met haar te doen. Het was verschrikkelijk om haar zo verdrietig te zien. Rosleny zorgde alleen voor haar en ze waren onafscheidelijk. Die dag mochten we ook Rosleny zien. Dat moment zal ik nooit vergeten. Ik kon niet geloven dat ze er echt niet meer was. Huilend deed ik haar drie beloftes. Zo zei ik dat we goed voor haar dochter zouden gaan zorgen. En dat ik zou vechten voor gerechtigheid. Maar ik beloofde haar ook dat ik verder zou gaan met het leiden van mijn eigen leven, precies zoals zij dat vaak tegen mij had gezegd. Rosleny en ik waren meer dan nichten, ze was een goede vriendin. Wij waren degenen die net even anders waren dan de rest van de familie. Net als Rosleny ging ik graag mijn eigen weg, zo vroeg op mezelf wonen was daar een voorbeeld van. Niet iedereen was het daarmee eens, maar Rosleny wel. Zij begreep mij en overtuigde vooral mijn oma ervan dat ik meer de ruimte moest krijgen om voor mezelf te leren zorgen. Rosleny zei altijd tegen me: ‘Doe wat goed

voor je voelt. Ga je dromen achterna en maak ze waar.' Aan al deze dingen moest ik denken toen ik tegen haar praatte. Uit haar naam zou ik mijn dromen najagen, maar niet voordat degene die haar vermoord had, gepakt wordt."

ACHTERVOLGD

"Na uitgebreid onderzoek concludeerde de recherche dat een conflict of ruzie in relationele sfeer een mogelijke aanleiding was voor de moord. Voor mij kwam dit nogal onverwachts, want Rosleny hield absoluut niet van ruzie, ze kon het met iedereen goed vinden. Helaas werd er jarenlang nooit iemand opgepakt. Zelfs niet nadat de moord op Rosleny twee keer in het tv-programma *Opsporing Verzocht* werd besproken. Hierbij werden ook videobeelden getoond van iemand, totaal onherkenbaar, die Rosleny vlak voor haar dood op de fiets had achtervolgd. Toen ik deze opnames van een bewakingscamera terugzag, kreeg ik echt kippenvel. Het was onvoorstelbaar dat de dader Rosleny een paar minuten na deze achtervolging in koelen bloede had vermoord.

Na de uitzendingen kwamen er veel tips bij de politie binnen, maar niks leidde tot een oplossing van de zaak. Dat vrat enorm aan mij. Hoewel ik het niet kon bewijzen, had ik heel sterk het gevoel dat er mensen waren die meer wisten. Dat zij niks zeiden, maakte ze voor mij net zo schuldig als de dader. Hoe kun je zo'n geheim voor je houden? Dacht er dan niemand aan Rosleny's dochter die door deze laffe daad nu zonder moeder moet opgroeien?"

PETER R. DE VRIES

"De jaren verstreken en ik was alleen nog maar bezig met de moord op Rosleny. Omdat mijn familie veel verdriet had, liet ik mijn emoties nooit aan hen zien. Ik wilde ze er niet mee lastig valen. Huilen kon ik ook niet meer. Op een gegeven moment zag mijn vader dat het echt niet goed meer met me ging. Het enige waar ik aan dacht, was Rosleny en het vinden van de dader. Hij zei dat hij begreep hoe ik me voelde, maar dat Rosleny dit nooit voor mij gewild zou hebben. Met z'n allen hadden

we dezelfde pijn. Het was niet mijn taak om al dat verdriet in mijn eentje te dragen. Door mijn vaders woorden lukte het me om verder te gaan. Het was moeilijk, maar ik zag wel in dat het voor mij beter was om mijn emoties in ieder geval met mijn familie te delen. Daarnaast zocht ik hulp bij Peter R. de Vries. Ik hoopte dat hij me kon helpen met Rosleny's zaak en de volgende dag mailde hij me al terug. Hij schreef dat hij het afschuwelijk vond wat Rosleny was overkomen en dat hij me graag wilde helpen. 'Je vermoordt geen moeder', zei hij. 'Daar kom je als dader niet mee weg.' Samen met Peter vroeg ik regelmatig aandacht voor de zaak. Dan waren we samen op tv of Peter twitterde over de moord op Rosleny. Het was fijn dat hij zich zo voor ons inzette. Peter zei altijd dat ik de hoop nooit moest opgeven. Hoelang het ook duurde, het was heel belangrijk om om aandacht

te blijven vragen. Niet alleen voor de mensen die het verhaal van Rosleny nog niet kenden, maar juist ook voor de dader, zodat hij of zij er steeds mee werd geconfronteerd. Peter was een enorme steun voor mij. Op belangrijke dagen zoals de sterfdag van Rosleny, maar ook met Kerst en Oud en Nieuw stuurde hij altijd een appje. Hij vroeg dan hoe het ging en dat we niet zouden rusten totdat de dader gepakt was. Ik ben hem zo dankbaar voor zijn hulp. Dat Peter uiteindelijk zelf werd vermoord, kan ik nog steeds niet bevatten. Ik mis hem echt."

BLIJVEN STRIJDEN

"Inmiddels zijn we ruim zes jaar verder en is er in januari dit jaar werd er eindelijk een verdachte opgepakt, een vrouw. Of zij ook echt de dader is, is nog maar de vraag. Het verdriet om het verlies van Rosleny zal nooit weggaan, maar dankzij de steun en adviezen van Peter voel ik me veel sterker dan eerst. Voor hem en Rosleny ga ik door, samen met zijn zoon Royce. Net als zijn vader ondersteunt hij me sinds kort en dat geeft me veel kracht. De moordzaak op mijn nicht is nog lang niet opgelost, maar ik zal blijven strijden voor gerechtigheid. Het is het enige wat ik nog voor Rosleny kan doen." ■

DE MOORD OP ROSLENY

Op 17 november 2016 werd Rosleny vlak nadat ze haar dochter naar school had gebracht, op de fiets doodgeschoten. Sindsdien tast haar familie volledig in het duister waarom Rosleny werd vermoord. Jarenlang vroeg Rosleny's nicht Shulesca samen met Peter R. De Vries aandacht voor de zaak. Ook is de moord twee keer in het tv-programma *Opsporing Verzocht* besproken. Er werd zelf een beloning van €15.000 uitgelooft voor de gouden tip, maar zonder succes. Begin dit jaar werd er alsnog een verdachte opgepakt. De laatste ontwikkeling is dat het voorarrest van de verdachte is verlengd.